

har sat apoteksproduktionen i stand til at opretholde målsætningen om at fungere som et prismæssigt korrektiv til den industrielle produktion, således som det er beskrevet i det seneste udkast til ny apotekerlov.

7 ad pag. 13, pkt. 17

Rapporten omtaler produktion inden for produktionskoncentreringen til bulkvarer, der påfyldes på aftagerapotekerne til salgsfærdige pakninger.

Rapporten omtaler ikke, at denne fremgangsmåde helt svarer til forholdene for de kontrollerede laboratorier, der i årtier har benyttet denne fremgangsmåde.

Det omtales heller ikke, at en meget betragtelig andel af den koncentrerede produktion nødvendigvis må samhandles i færdigpakninger af faglige årsager.

Ud af totalt 740 varenumre samhandles de 380 i færdigpakninger svarende til ca. 50 pct.

Man anfører ikke, at Apotekerfonden oppebærer indtægter fra den koncentrerede produktion derved, at produktionsapotekernes fortjeneste af denne produktion er belagt med nettoafgift på 40 pct. For produktionsapotekerne tilsammen ca. 1,2 mill. kr. i 1981.

De kontrollerede laboratorier er fritaget for denne afgift.

Disse økonomiske forhold indebærer automatisk en konkurrenceforvridning fra de kontrollerede laboratorier over for den koncentrerede apoteksproduktion.

8 ad pag. 14, pkt. 18

Rapporten anfører, at den stedfundne udvikling ikke er forudsat i den gældende apotekerlovgivning, og at dette forhold har rejst en række principielle spørgsmål.

Det oplyses imidlertid ikke, at samtlige de produktionsafdelinger, der er etableret under den centrale produktion, er godkendt af sundhedsstyrelsen, og at den stedfundne udvikling fuldt ud anerkendes som hensigtsmæssig i det seneste af indenrigsministeriet udarbejdede udkast til ny apotekerlov.

Med hensyn til apotekerforeningens rolle i forbindelse med produktionskoncentreringen skal det præciseres, at det naturligvis har været fuldstændig frivilligt, hvorvidt en apoteker ønskede at indgå en produktionsaftale

med foreningen. Centraliseringen ses derfor ikke at have medført noget indgreb i den enkelte apotekers ansvar for apotekets indretning og drift.

9 ad pag. 14, pkt. 18

Rapporten omtaler forslag om adskillelse af apotekernes distributionsfunktion fra produktionsfunktionen som sikring imod subsidiering af produktionen og dermed konkurrenceforvridning over for medicinindustrien, og omtalen er relateret til den centrale produktion.

Med henvisning til rapportens omtale af samme forhold under pkt. 26 – pag. 20 kunne det være præciseret, at monopoltilsynet*) ikke på foreliggende grundlag kunne tage stilling til, om apoteksproduktionen som helhed indebærer konkurrenceforvridning over for fabriksfremstillede præparater. Medicintakstens beregningsprincipper fører i visse tilfælde til forbrugerpriser, der indebærer konkurrenceforvridning. I andre tilfælde fører principperne til forbrugerpriser, der åbner mulighed for, at industrien for lignende præparater kan opnå urimeligt høje priser. Af monopoltilsynets rapport, pag. 232, ses det, at den centraliserede produktion som helhed ikke indebærer konkurrenceforvridning, medens der for monopoltilsynet ikke er holdepunkter for at bedømme, om decentral produktion som helhed gør det. For egentlig magistrel produktion finder tilsynet priserne for lave, et forhold, der er velkendt og motiveret med, at denne er en nødvendig servicefunktion.

Tilsynet konstaterer, at forholdene vedrørende den meget beskedne magistrelle fremstilling i lige grad er konkurrenceforvridende for den centraliserede produktion på apotekerne som for den industrialiserede medicinproduktion.

10 ad pag. 15, pkt. 20

Rapporten anfører, at det har været muligt for apotekerforeningen at øve betydelig indflydelse på styringen af apoteksområdet. Oplysningen har karakter af et postulat, som rigsrevisionen ikke gør noget forsøg på at underbygge.

*) Lægemedelbranchen, struktur, konkurrence og priser, København 1978.